

Pod tím naším okénečkem

♩=168

Pod tím na - ším o - ké - neč - kem, v té na - ši za - hrád -
vsa - di - la jsem roz - ma - rýn - ku, ta tě - ši - la mé srd -

ce,
ce.

Ta mé srd - ce tě - ší - va - la

dří - ve, než po - zna - la svět,

do - kud ne - po - zna - la

lás - ku, ten lás - ky blud ný svět.

2. Když mně bylo osmnáct let, Jeníček k nám chodíval,
abych svůj stav zaměnila, o ručku mě prosíval.
[:Naše láska byla krásná, pojednou osud ji vzal,
museli jsme se rozejít, na vojnu byl povolán.:]

3. Na vojnu Jeníček musel, mládenci k nám chodili,
abych svůj stav proměnila, o ručku mně prosili.
[:Já jsem jim vždy říkala, že se vdávat nebudu,
že si na Jeníčka počkám, až přijde z vojny domů.:]

4. Hlavou nám vzpomínky plynou a kolem nás běží čas,
vzpomenem na léta mládí a jdeme na zahrádku zas.
[:Pohlédnem na místa známá, čas si nás nevšimne zas,
necháme srdce promlouvat, ty mne, já tebe mám rád.:]